

Syg i Haderslev

Styrke Selvværd Sammenhold

Syg i Haderslev Generalforsamling marts 2023

Formandens beretning

Egentlig burde det ikke tage så lang tid med denne beretning, men det her bliver min sidste beretning overfor jer og foreningen. Jeg stiller ikke op igen, da jeg finder det nødvendigt, at der kommer nye kræfter til.

Foreningsåret 2022 er faktisk temmelig nemt at beskrive.

Bestyrelsen konstituerede sig allerede samme aften som generalforsamlingen inden vi skiltes. Kort derefter blev jeg mere og mere syg. Så året har afstedkommet ingen bestyrelsesmøder.

Det eneste møde der fandt sted var et møde, hvor der skulle skrives et høringssvar omkring den udmeldte handlingsplan fra Social og Handicapudvalget omkring massive besparelser, et møde jeg desværre var nødt til at melde afbud til. Ligesom jeg også var nødt til at melde afbud til borgermødet omkring handleplanen, der blev afholdt på rådhuset. Der deltog Holger. Tak for det.

Der er de senere år mødt færre og færre op til vores generalforsamlinger, jeg ved ikke om det er fordi, vi er kedelige at høre på, om folk er bange for at blive spurgt om, de vil stille op til bestyrelsesarbejdet, bange for om de kan holde til det eller noget helt 27. ende.

Muligheden for at der ikke længere er brug for foreningen er der jo også, men det harmonerer ikke med de henvendelser vi hver uge får i vores mailbokse, opkald fra både forældre, søskende, bekendte, sagsbehandlere eller andre offentligt ansatte.

Vores bisiddere har endda påbegyndt arbejdet med børn og familie afdelingen, så der vil kunne startes et samarbejde op der også, som vi har haft stor succes med i jobcentret. Ligesom vores input i Udsatterådet er vigtige og værdsat.

I hvert fald ser det umiddelbart ud til, at Syg i Haderslev snart er en sagablot, hvis der ikke er nogen, der vil overtage og videreføre arbejdet med at drive foreningen. På et tidspunkt dør Tordenskjolds soldater altså.

Og det vil være en kæmpe katastrofe. Det vi nemlig hører på jungletrommerne er, at der venter en pukke af unge mennesker, som faktisk bliver fastholdt i jobcentret på den laveste uddannelsesydelse, uden bisiddere, uden udsigt til afklaring til uddannelse, arbejde, afklaring til ressourceforløb, fleksjob eller pension. En hel generation, endnu en brik i den kedelige statistik som Haderslev er en del af.

Jeg har været med siden starten i 2014 i bestyrelsen, så jeg tænker, at jeg har overstået min værnepligt i frivilligt arbejde. Og med den nedadgående tilslutning kan jeg jo kun konstatere, at det må være min måde at lede foreningen på gennem de senere år, eller at foreningen er i samme spiral som andre foreninger, det være sig sportsklubber, spejder, skolebestyrelser osv, at folk har nok i deres eget, og at de absolut ikke har tid til at tage del i et socialt ansvar, endda et socialt ansvar som de samme mennesker ikke har problemer med at påberåbe sig, når de har brug for at nogen hjælper dem.

Muligt at jeg lyder lidt bitter, men når man har lagt så mange timer, kilometer, telefontid, mødetimer, planlægning af diverse aktiviteter, snakke med politikere, udvalgsmedlemmer, journalister, erhvervsdrivende osv., som jeg har, og må konstatere, at borgerne i Haderslev Kommune ikke ønsker at støtte op omkring det, og tage en tørn, så er det svært ikke at synes, at arbejdet har været lidt omsonst og unødvendigt.

Men paradoksalt nok har jeg faktisk nydt rejsen. For der har også været mange lyspunkter. Mange succeser. Mange solstråler. Mange konstruktive dialoger med mange forskellige mennesker. Og ikke mindst næsten ubegrænset tillid til os hjælpere fra de, vi har hjulpet på en eller anden måde. Alle vores grin, tårer, og alt derimellem har været rejsen værd for mig. Og jeg tror at de andre bisiddere synes det samme, og det samme tænker jeg om de tidligere bestyrelsesmedlemmer. Jeg kommer til at gå stolt og med hævet hoved over vores gode gerninger.

Det er også kutyme at takke for samarbejdet med diverse samarbejdspartnere, og jeg er stolt og ydmyg over de resultater vi har nået, på trods af at foreningen startede som en protest mod den dårlige sagsbehandling de fik i jobcentret. I dag og de senere år har vi haft dialogmøder med jobcentret ca 4 gange om året, foruden at vi altid har kunnet ringe, hvis vi oplevede uregelmæssigheder.

Det politiske udvalg var de første i Danmark, der faktisk betalte for at der kunne uddannes 10 professionelle bisiddere for at sikre, at borgerne fik kvalificeret hjælp. Aviser der har skrevet om os. Virksomheder der har støttet os med præmier til vores arrangementer og opmuntrende ord, når vi besøgte dem. Sagsbehandlere og ledere. Læger og personalet på hospitalsafdelinger der har taget godt imod os, når vi har været med en udsat borger til konsultation. Alle der har givet os støtte verbalt, finansielt, moralsk osv. af hjertet tak, og jeg håber, at I stadig vil tage godt imod de nye som måske kommer.

Tak for kampene, grinene, tårerne, inspirationen, modstanden, kærligheden, krammene, thumbs up, støtten og tiden.